

Tot hier en niet verder

Gulcan groeit op in een Turks dorpje, met haar alleenstaande moeder en broers en zussen, totdat haar moeder trouwt met een Turkse weduwnaar uit Brabant en zij op haar 14de naar Nederland komt.

'Al vrij snel begon hij zich agressief te gedragen. Dat kenden wij helemaal niet. Dat heeft zeker 10 jaar geduurd. Mijn moeder begon zich af te reageren op mij. Pas toen zij haar eigen verblijfsdocument voor onbepaalde tijd kreeg durfde zij voor zichzelf op te komen. Ze pakte een mes uit de la en zei tegen hem 'kom maar op, je raakt mij niet meer aan!' Toen is het gestopt.'

'Op school ontmoette ik een jongen waarmee ik wel eens stiekem buiten een sigaretje rookte. Mijn stiefvader betrapte ons. Hij dacht blijkbaar dat dat mijn vriendje was en vond dat wij moesten trouwen. We trouwden op de islamitische manier, niet voor de Nederlandse wet, en kregen ons eigen huisje.'

'Hij heeft mij zwaar mishandeld, psychisch en fysiek. Ik vertelde mijn moeder dat hij mij sloeg, maar die vond dat normaal - zij werd ook altijd geslagen - en ik mocht niet terug naar huis.'

'Dat is doorgedaan totdat ik in het ziekenhuis belandde. Ik was met vrienden van ons naar een feest in Rotterdam gegaan - eerst mocht dat van hem en later ineens weer niet. Toen ik thuis kwam ontplofte hij. Hij trok alle kleren van mijn lijf en schopte mij op straat. Het was -10 buiten.

'Ik deed mijn ogen pas weer open in het ziekenhuis.'

'Een student die boven ons woonde had een ambulance gebeld. Ik heb hem nooit kunnen bedanken, want ik schaamde me heel erg omdat hij mij naakt had gezien.'

Gulcan gaat niet meer terug naar huis en slaapt een tijdje bij een vriendin. Via de sociale dienst komt ze in contact met Feniks, een hulporganisatie voor vrouwen.

'Er waren daar ook andere vrouwen met problemen en zij gaven mij het gevoel dat ik niet alleen was. Omdat ik zo mager was heeft de directrice, Gerda, de huisarts gewaarschuwd. Ik woog nog maar 43 kilo. Ze hebben mij heel erg geholpen, bewust gemaakt ook en sterker.'

'Gerda was als een soort moeder voor mij. Zij heeft mij altijd in alles gesteund en mij mijn gevoel van eigenwaarde teruggegeven.'

Maar het geweld was voor Gulcan nog niet voorbij.

'Vanwege mijn zwangerschap kreeg ik wel met urgentie een eigen huis, maar mijn ex en mijn familie hebben mij daar nog 4 jaar lastiggevallen. Ik ben daar ook door mijn ex verkracht.'

'Uiteindelijk heeft een buurman tijdens een gevecht tussen mijn ex en mij de politie gebeld en heb ik aangifte gedaan.'

Gerda vertelt dat het doen van aangifte ook belangrijk kan zijn om een zelfstandige verblijfsvergunning te krijgen.

'Op het moment dat je onafhankelijk bent durf je ook veel eerder te zeggen 'tot hier en niet verder'.'

Gulcan en Gerda